

Llorençen bizikleta berria

Llorenç herri txiki batean bizi zen, non kaleak haurrez beteta zeuden jolasean eta bizikletan gora eta behera ibiltzen. Aspalditik amestu zuen bat izatea, baina bere familiak ezin izan zion bat erosi.

Egun batean, bere aitonak esan zion:

—Llorenç, bizikleta bat nahi baduzu, irabazi beharko duzu. Pixkanaka lan eginez, lortuko duzu.

Beraz, Llorenç herrian lan txikiak egiten hasi zen: bere bizilagunari erosketak eramaten laguntzen zion, eskolako baratzean hostoak biltzen zituen eta baita osabaren kafetegian edalontziak garbitzen ere.

Txanpon bat irabazten zuen bakoitzean, kutxa txiki batean sartzen zuen. Bere lagunek jada bizikletak zituzten eta errepideetan zehar lasterka zebiltzan, baina ez zuen amore eman.

Egun batean, Llorençek bere aurrezkiak zenbatu eta ia nahikoa zuela konturatu zen! Bizikleta dendara joan zen eta, irribarre handi batekin, esan zuen:

—Bizikleta gorri hori erosi nahi dut!

Dendariak, bere lan gogorra ezagutzen zuenak, deskontu txiki bat egin zion eta... azkenean Llorençek bere bizikleta lortu zuen!

Arratsalde hartan, lagunekin bizikletan ibiltzera irten zen eta haizea aurpegian sentitu zuen. Baina gauzarik onena ez zen bizikleta, baizik eta berak ahalegin eta pazientziarekin irabazi zuela jakitea.

Egun hartatik aurrera, zerbait nahi zuen bakoitzean, Llorençek bazekien zer egin: gogor lan egin eta ez amore eman.